

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De morte samuelis [et] nadabis cap. xxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Regum Primi

consuluit dominum: et accepit responsum ab eo quod et perit et abiit dauid: et percussit philisteos plaga magna: et intrauit cella. Quod cum audisset saul ait. Conclusus est dauid in urbe. Et congregabat exercitum ut obsideret dauid et viros eius. Quod cum audisset dauid consuluit dominum per abiatbar: descendet huc saul: et tradent me viri celsae in manus eius. Et ait dominus. Descendet et tradet te. Quasi diceret. Hec est voluntas regis et illorum: que deum latere non poterat. Et egressus est dauid et viri eius: cum eo quod sexcenti: et vagabantur incerti. Quod cum accessisset saul dissimulavit exire. Transiit autem dauid in more solitudinis ziph: et abiit ionathas ad eum in locum silue: que vocabatur nava: et confortauit manus eius in deo: et ait. Tu regnabis in israel: et ego ero tibi secundus. Sed et pater meus fecit hoc. Et in nouauerunt iuramentum federis inter se coram domino: id est coram gad propheta et abiatbar.

De Ziphis et quod dauid latuit in spelunca
Capitulum XXII

Descenderunt autem

ziphis ad saul in gabaa dicentes: dauid latet apud nos in collee achile. Veni et trademus eum in manus tuas: et benedixit eis saul et ait. Considerate curiosi: ubi sit pes eius: et renunciate mihi et sequar vos. Dauid autem et viri eius erant in deserto maon. Cum egressus esset saul ad querendum eum ascendit dauid ad petram locum scilicet munitissimum: ut dicit hieronymus: ubi quasi sibi erat oneratum repositum: et stabat dauid in deserto maon in monte opaco. Porro viri saul in modum corone cingebant monte. Cumque desperaret dauid se posse euadere: venit nuncius ad saul. Redi festinus quoniam infuderunt se philistei super terram. Et desijt saul persequi dauid: pergens in occursum philistinorum. Quod hoc vocauerunt locum illum petram diuisentem: eo quod ibi separatus esset saul a dauid. Ascendit ergo dauid inde et habitauit in locis turtissimis engaddi. Hec est oppidum in quo erat vinea balsami. Assumens autem saul tria milia electorum insequens dauid: etiam super abruptissimas petras que solis ibiculis sunt perue. Et auez: quasi cuncta: et ad intrauit saul speluncam ut purgaret vestrem: Porro dauid et viri eius interloqui par-

te spelunca latebant. Et dixerunt fili dauid. Tradidit eum dominus in manus tuas. Et percussit dauid oram chlamydis saul filium. Et rediens ad viros percussit cor suum: metonymice: id est peccatum suum in quo perit cor: vel momordit eum conscientia sua de eo quod fecerat. Cumque murmuraret socii eius aduersus eum timens ne irruerent in saul ait. Uult dominus: quod nisi dominus percussit eum aut in obitu aut in plio: apostopelisis est. quod de cetero non parca est. Propitius mihi sit dominus: id est hanc misericordiam faciat mecum: ut non mittam manum meam in carnem domini. Et confregit viros suos his sermonibus: Porro saul egressus fuit ceptro strinere. Et egressus dauid post eum clamauit. Domine mi rex. Cumque respiceret saul adorauit dauid in terram et ait. Quare quid domine mi rex? ubi hominum loquentium aduersum me mala dicentium: dauid querit malum aduersus te. Lognosce oram chlamydis tue in manu mea quam cum perciderem pepercit tibi oculum meum? Quae persequeris. Canem mortuum et pulicem vitium. His auditis fleuit saul et ait. Iustiores mercedat tibi dominus. Scio quod regnaturus sis. Iura mihi in domino ne deleas seminem meum? me. Et iurauit dauid saul. Abiit ergo saul in domum suam: dauid autem ascendit ad tutiora loca in angustia maspha.

De morte Samuelis et Nadab
Capitulum XXIII

In tempore mor-

tuis est samuel et fleuit eum vniuersus israel: singuli tanquam proprium filium lugentes et sepeluerunt eum in ramatha. Tertium est itaque quod ab hoc loco versus ad finem secundi libri non scripsit samuel. Cur ergo nomen eius peritum latet hi duo libri. Quia reliquum scripsit vniuersum prophetarum de discipulis eius: cuius operis ascribit magistro. Quidam tamen dicunt nathan scripsisse sequentia: quodam dauid. Dauid autem descendit in desertum phara. Pharan oppidum est in arabia. Erat autem vir in ciuitate aman in solitudine maon: et possessio eius erat in carmelo. Quod est in forte iude. Alter carmelus est in partibus palestine et phenicis: ubi belias occidit prophetas baal: et hic erat de genere caleph. In paralipomenon sic legitur. Caleph genuit orcham: alij habent archan: orcham genuit sezem. Hic est vir iudei putatur nabal. Cum ergo audisset dauid quod ascendisset nabal ad rodedos greges misit ad eum: et iuuenes ut mitteret ei aliquam

Historia libri

benedictionē in die bona. Exultabant enim et epulabantur iudei in rōsiōe ouilū: ob memorias patrū suorū q̄ fuerāt pastores ouilū. Et ait nabal nūcijs dauid: Nō mitrā. Quis ē filius isai. Hodie increuerūt serui fugitiui. Nescio eos. Cūq̄ audisset dauid q̄ ipso perauerat ei nabal: accinctus est gladio cū q̄dringētis viris et ait. Hec faciat dñs inimicis meis: et hec addat si reliquero de oibz q̄ ad eū p̄tinent: vsq̄ ad mingentē ad parietē. id est saltē canē vel infirmū. Porro abigail vxor nabal formosa et prudens hec ignorabat. Et indicauit ei custos ouilū quāta p̄sida trāsserit ei dauid i de seruo. Festinauit igit abigail et tulit in occursum dauid panes et vinū et arietes coctos satia p̄lētē: et ligaturas vnepassē: et massas caricaz et adorans dauid ait. In me sit dominus ne mihi hec iniquitas. id est cōdona mihi hāc iniquitatē viri. Alia. Si putas esse iniquitatem nisi deleas euz qz iurasti mihi imputet. Porro fecit vir meū s̄m nomen suū. Nabal enim stultus interpretatur. Cōstituit te dñs ducē super israel: non debes fundere sanguinē in nocentiū. Nihil enim tibi nocuit: sed sua tibi non dedit: et erit aīa tua custodita q̄si in fasciculo vitientū. Hebreus habet in vinculo vite: qd̄ idem est. id est in collegio serorū. Alia littera habet in fasciculo vitū. q. d. Sic custodiet dñs aīam tuā ad multiplicandū: sicut fasciculus vitū custodit in aqua ad transplantandū. Et respondit dauid. Benedictus dominus q̄ misit te hodie in occursum meū. Vade in pace. Audiuit vocē tuā: iniuriā sc̄ remittēdo: et honorauit faciē tuam: p̄nta de manu tua recipiendo. Cū ergo indicasset abigail oīa hec viro suo emortuū est cor eius p̄ timore timuit enim ne forte dauid nollet deierare: et mortuus ē post decē dies. Quo audito dauid ait. Benedictus deus q̄ custo diuit manū meas a sanguine: et reddidit maliciā nabal in caput eius. Et vocauit abigail: et duxit eam in vxorem. Accepit quoqz dauid tertiam vxorem achinoem de israhel.

De fuga dauid ad achis **Ca. xxiii.**

Terū nunciaue

It̄ nūcijs ad saul. Ecce abscondit est dauid in colle achille. Et abiit saul post eū cū tribz milibz electorū. Et descendit dauid nocte ad castra saulis. ducēs secū abysai filium serue sororis sue. Qui fuerūt

tres filie ioab et abisael et asabel nepotes dauid. Cūqz clam intrassent tentoriū regis cuius etis dormientibz dixit abisael. Perforā lancea in terra. Et prohibuit dauid dicens. Quis extēdet manū suā in chīm dñi: et erit innoxius. Sz tolle hastā q̄ est ad caput eius fixa in terra et vas aque: et eam. Et egressi sūt nullo emigilante: qz sopor dñi irruerat sup eos. Cūqz transissent torrentē: et stetit in vertice montis vñ possent audiri. exclamauit dauid ad abner et ad omnē populū. Filij mortis vos estis: qz nō custodistis dñm veltrū christum dñi. Ingressus ē quispiam vt interficeret regem. Videte vbi hasta regis sit et cyphus aq̄. Et agnosceat saul negligentia suorū et bñs faciū dauid exclamauit. Num vox tua ē hec fili mi dauid. Qui respōdit. Cur persequitur dominus seruū suū. Quid feci. Si dominus incitat te aduersum me: odore sacrificiū. i. placari eū optet sacrificio et p̄ce vt ostendat nobis sup h̄ qd̄ velit. Vel ita. Tu ipse occidas me: et erit quasi sacrificiū deo in odorem suauitatis. Quidā ita legūt. Odore sacrificiū si dominus incitat te aduersū me. i. sacrificia res pbem iudicio dei si dñs h̄ facit. Si autē filij hominū incitant te: maledicti sūt q̄ cogunt me transire ad idolatras: ne seruā deo israel. Et ait saul ad dauid. Peccauit. Reuertere fili mi. Nō vltra male faciā tibi. Et respondit dauid. Iudicet dñs iter nos. Ecce hasta regis: veniat qui tollat eā. Cui saul. Benedictus tu fili mi. Equidē faciens facies et potens poteris: et saul reuersus est in locū suū. Et dixit dauid in corde suo. Aliquādo incidam in vna die in manus saul: melius ē vt saluer inter philisteos. Abijt ergo dauid et sexcenti viri cū eo ad achis filium maorb reges geth. Ille fuit filius sup̄dicti achis cuius mater dicebat maorb. Et erant cum dauid due eius vxores achinoe et abigail. Et dixit dauid ad achis. Nolo onerosus esse regi: det mihi rex locū i quo habitem. Et dedit ei achis syceleg: q̄ exinde facta ē regū iuda. Et habitauit dauid in ea q̄ttuor mētibz et. xx. diebz. et agebat dauid predas de vicul philistinorū circūstantibz q̄ nō erant sub potestate achis. Virū et mulierē non adducebat castrū: ne forte loquerent aduersus eū. Cūqz q̄reret achis quos percussisset atebat se depulatos esse habitantes ad austrum iude et in campetribz.